

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/263/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118383876
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6118383876.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členov senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská s.r.o., so sídlom v Českej republike, Hradec Králové, Československé armády 954/7, IČO: 24 785 199, zastúpeného ŠMÍDA advokátní kancelár s.r.o., organizačná zložka, so sídlom v Bratislave, Ul. Svornosti 43, proti žalovanej: F. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom v M., I.. W.. B. XXX/X, o 513,98 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 08. 04. 2019 č.k. 16Csp/4/2019-106 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplata 513,98 eur s prísl. Rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 52, § 53, § 54 ods. 1, 2, § 53 ods. 6, § 3 ods. 1, § 39, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 112, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, § 19 ods. 1 - 5 zák. č. 129/2010 Z.z., § 261 ods. 3 písm. d), § 263 ods. 1, § 266 ods. 5, § 497, § 499 Obchodného zákonníka dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť z dôvodu premlčania nároku žalobcu.

3. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že medzi zmluvnými stranami došlo k založeniu zmluvného vzťahu Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 610813214 zo dňa 12. 12. 2014 medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., ako veriteľom, a žalovanou ako dlžníčkou, pričom ide o vzťah spotrebiteľský, ktorý je potrebné posudzovať aj v zmysle ust. § 53 a násl. Občianskeho zákonníka a zák. č. 129/2010 Z.z. Súd prvej inštancie nemal za spochybnenú skutočnosť, že uplatnená pohľadávka voči žalovanej bola postúpená na žalobcu jeho právnym predchodcom spoločnosťou - spoločnosťou Provident Financial s.r.o. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16. 12. 2016. K postúpeniu pohľadávky došlo až po zročnosti všetkých splátok úveru, teda v danom prípade bola naplnená požiadavka v zmysle ust. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a síce, že sa postúpila pohľadávka až po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd tak konštatoval, že postúpenie pohľadávky je platné.

4. Žalobca v danom prípade voči žalovanej uplatňoval plnenie pozostávajúce zo sumy poskytnutého úveru, ktoré znížil o dosiaľ žalovanou realizované úhrady titulom úveru vo výške 513,98 eur.

5. Súd prvej inštancie preskúmal danú zmluvu a zistil, že táto nemala všetky zákonom stanovené náležitosti, a to konkrétne neobsahovala údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, keďže žalobca do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, obsiahnutej v zmluve nezahrnul aj odmenu žalobcu vyplývajúcu zo zmluvy o poskytnutí služby Komfort, čím došlo k skresleniu tohto údaja. Na základe toho je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

6. Súd prvej inštancie tiež zistil, že zmluva o poskytnutí služby Komfort, uzavretá ako doplnková služba súvisiaca s poskytnutým úverom je neplatná, keďže bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi. Navyše poplatok, na ktorý vznikol žalobcovi titulom uzavretia zmluvy o poskytnutí služby Komfort voči žalovanej nárok je neprimerane vysoký, výrazne presahujúci náklady žalobcu na túto dojednanú doplnkovú službu. Žalobca odmenu za poskytnutie služby v zmysle zmluvy o poskytnutí služby Komfort vo výške 515 eur nezahrnul do celkových nákladov zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré v tejto uviedol vo výške 1.348,36 eur ako súčet úveru a celkových nákladov, predstavujúcich sumu úveru vo výške 1.000 eur, úrok z úveru vo výške 170,64 eur a poplatok za garantovanú službu vo výške 177,72 eur, čo celkovo činí 1.348,36 eur. Vráťane odmeny za poskytnutie služby na základe zmluvy o poskytnutí služby Komfort vo výške 515 eur, celkové náklady činia 1.863,36 eur. Zmluva tak neobsahuje správne údaje o celkovej výške spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. e) zák. č. 129/2010 Z.z., čo spôsobuje tiež, že úver je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) tohto zákona potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

7. Žalobcovi tak vznikol nárok voči žalovanej len na vrátenie poskytnutej istiny vo výške 1.000 eur. Z tejto sumy doposiaľ žalovaná celkovo uhradila 486,02 eur, čo bolo nespornou skutočnosťou, pričom podľa tvrdení žalobcu uhradila prvých 15 splátok po 31,06 eur a 16. splátku vo výške 20,12 eur, čo spolu činí 486,02 eur. Súd prvej inštancie tak ustálil, že žalovanej zostáva vrátiť žalobcovi zostávajúcu sumu poskytnutého úveru, teda 513,98 eur.

8. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplynulo, že zmluvné strany si dojednali spôsob úhrady vrátenia poskytnutého úveru vrátane všetkých poplatkov v splátkach s tým, že splatnosť prvej splátky nastala 20. kalendárny deň po uzavretí zmluvy teda dňa 01. 01. 2015 a splatnosť každej ďalšej splátky nastala siedmy kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej.

9. Nakoľko žalovaná bola povinná vrátiť žalobcovi len poskytnutú sumu úveru, teda 1.000 eur, čo zodpovedá prvým 32 splátkam po 31,06 eur a poslednej 33. splátke vo výške 6,08 eur, súd prvej inštancie uzavrel, že na ďalšiu 34. až 60 splátku a doplatok 33. splátky vo výške 24,98 eur už žalobca nemá nárok. Prípadné úhrady týchto splátok zo strany žalovanej by totiž predstavovali plnenie nad rámec poskytnutej sumy úveru, čím by sa žalobca na úkor žalovanej bezdôvodne obohatil.

10. Súd prvej inštancie tak uzavrel, že žalobca mohol voči žalovanej uplatniť len doplatok uvedenej 16. splátky vo výške 10,94 eur, ktorej splatnosť nastala 16. 04. 2015 a 17. - 32. splátku, ako aj 33. splátku vo výške 6,08 eur, ktorá sa stala splatnou dňa 14. 08. 2015. Všetky ostatné splátky, ktoré si mohol žalobca v spore uplatniť, boli splatné ešte skôr.

11. Žalobca v tomto konaní podal žalobu dňa 20. 11. 2018, teda až po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby poslednej splátky dňa 14. 08. 2015, ale aj všetkých predchádzajúcich splátok, na ktoré by mal inak v rámci ním žalovanej sumy nárok.

12. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej súd prvej inštancie na základe týchto zistení uzavrel, že čo do istiny uplatnený nárok žalobcom v tomto sporovom konaní je premlčaný, preto žalobu zamietol. Zamietol aj žalobu ohľadom príslušenstva k premlčanej istiny, spočívajúceho v úrokoch z omeškania súvisiacich s touto istinou, nakoľko aj tento nárok je potrebné považovať za premlčaný. Povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením záväzku nevzniká samostatne za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku, týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. Žalobcom uplatnené úroky z omeškania z jednotlivých splátok tvoriacich ním uplatnenú istinu sa premlčali rovnakým dňom ako tá - ktorá z uvedených splátok.

13. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

14. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v celom rozsahu. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne posúdil námietku premlčania, keď dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný. Žalobca nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že istina mala byť v danom prípade zaplatená najneskôr v 33. týždni. Žalovaná poskytnutie finančných prostriedkov potvrdila vo svojej výpovedi dňa 08. 04. 2018. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v týždenných splátkach celkovo v počte 60 splátok, pričom splatnosť prvej splátky nastala 20. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, teda 01. 01. 2015. Splatnosť každej ďalšej splátky nastala 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej. Posledná splátka bola splatná dňa 19. 02. 2016. V danom prípade právny predchodca žalobcu nevyhlásil predčasnú splatnosť poskytnutého úveru v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka, preto plynula všeobecná trojročná premlčacia lehota pre každú splátku zvlášť odo dňa jej zročnosti v súlade s § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka. V zmluve sa pôvodný veriteľ so žalovanou nedohodol, že prednostne bude splátkami splatená najprv istina a následne úroky a poplatok, preto závery súdu o tom, že istina úveru bola splatená skôr, a to 33 splátkami považuje žalobca za nesprávny. Skutočnosť, že žalobca požaduje od žalovanej vrátenie istiny z poskytnutého úveru, a že zmluva bola vyhodnotená ako bezúročná a bez poplatkov súdom, nemá za následok zmenu obsahu záväzku, ktorá by predstavovala nižší dojednaný počet splátok, ako vyplýval zo zmluvy o úvere. V tej súvislosti poukázal na komentár k Občianskemu zákonníku a rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 27Csp/226/2018-64.

15. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Stotožnila sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré považuje za správne. Poukázala na úžernícke konanie právneho predchodcu žalobcu, ale aj samotného žalobcu. Právny predchodca žalobcu úmyselne formuloval so spotrebiteľmi neprijateľné zmluvné podmienky tak, ako to bolo aj v danom prípade.

16. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovanej zotrval na svojej odvolacej argumentácii. Vyzdvihol, že nárok uplatnený žalobcom je založený na oprávnenosti domáhať sa vrátenia poskytnutého peňažného plnenia, teda poskytnutej istiny.

17. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu, v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

18. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 04. 03. 2020 o 09.50 hod. v poj. miestnosti č. dv. 202/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 27. 02. 2020 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

20. Po preskúmaní odvolania odvolací súd dospel k záveru, že namietaný odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. nie je naplnený.

21. Správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§387 ods. 2 C.s.p.). Odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalobcom v odvolaní, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

22. Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku žalobcu.

23. Niet pochýb o tom, že v danom prípade sa žalovaná zaviazala splniť dlh vyplývajúci z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v splátkach, ktorých výška, počet a zročnosť bola dojednaná v samotnej zmluve, teda na základe dohody zmluvných strán. Niet pochýb o tom, že každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a pre každú z týchto splátok začína plynúť samostatne trojročná premlčacia doba, tak ako vyplýva z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

24. V danom prípade celkové plnenie, teda celková suma vyplývajúca z dohody zmluvných strán a ktorú sa zaviazala žalovaná titulom plnenia tejto zmluvy právnomu predchodcovi žalobcu zaplatiť, bola tvorená nielen istinou, ale aj úrokmi a poplatkami ako správne zistil súd prvej inštancie. Zmluvné strany sa pritom vyslovene nedohodli na tom, aká časť splátky bude tvoriť istinu a aká časť splátky bude tvoriť úroky a poplatky spojené s týmto úverom.

25. Za situácie, keď daný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, ako správne uzavrel súd prvej inštancie, niet pochýb o tom, že žalobcovi vznikol voči žalovanej nárok na vrátenie istiny bez dojednaných úrokov a poplatkov, ktoré boli zahrnuté do celkovej sumy, ktorú sa zaviazala žalovaná žalobcovi vrátiť a ktorá bola rozdelená na jednotlivé splátky. V danom prípade bola celková suma, ktorú sa žalovaná zaviazala právnomu predchodcovi titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale tiež zmluvy o poskytnutí služby Komfort vrátiť, predstavuje sumu 1.863,36 eur, ktorá bola rozpočítaná na jednotlivé splátky, pričom z tejto sumy žalobcovi vznikol voči žalovanej nárok (len) na vrátenie poskytnutej istiny vo výške 1.000 eur. Za takejto situácie odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie prvých 32 splátok po 31,06 eur a poslednej 33. splátky vo výške 6,08 eur, čo spolu predstavuje 1.000 eur. Na úhradu zostávajúcich splátok žalobcovi nárok nevznikol, keďže tieto vo svojom súčte presahujú poskytnutú istinu. Niet pochýb o tom, že zo sumy poskytnutej istiny vo výške 1.000 eur žalovaná doposiaľ uhradila sumu 486,02 eur, preto jej zostávalo zaplatiť sumu 513,98 eur.

26. Nakoľko posledná 33. splátka, na ktorú žalobcovi vznikol voči žalovanej nárok sa stala splatnou dňa 14. 08. 2015, niet pochýb o tom, že vzhľadom na začatie konania dňa 20. 11. 2018, táto je premlčaná. Rovnako sú premlčané všetky ostatné splátky, ktoré si mohol žalobca v tomto spore uplatniť, a ktoré sa stali splatnými ešte skôr.

27. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ zamietol žalobu z dôvodu premlčania nároku žalobcu.

28. Odvolací súd preto s poukazom na § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok o zamietnutí žaloby vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej žalovanej priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).